

کووید-۱۹ و دنیای کار

بحران کرونا و جهان کار (سازمان بین‌المللی کار - ویرایش سوم - ۲۹ آوریل ۲۰۲۰)

International
Labour
Organization

ترجمه و تدوین: مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی - ۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۹

مقدمه:

شیوع ویروس کرونا، به عنوان شدیدترین بحران فراگیر جهانی، اثرات مختلف و عمیقی را بر حوزه‌های مختلف اقتصادی و اجتماعی بر جای گذاشته است. سازمان بین‌المللی کار (ILO)، در سری گزارش‌هایی در حال بررسی و سنجش ابعاد و اثرات این رخداد فراگیر بر حوزه اشتغال و اقتصاد در کشورهای مختلف جهان است. مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی پیش از این دومین گزارش از این مجموعه را با عنوان «کرونا و جهان کار» منتشر کرده بود. در سومین گزارش از این مجموعه، این سازمان بین‌المللی تبعات دیگر شیوع این بیماری بر حوزه اشتغال و اقتصاد جهانی را بررسی کرده است که تصویری از شدت اثرگذاری این رخداد بر نیروی کار، چه در بخش اشتغال رسمی و چه غیررسمی و چه در حوزه کارفرمایی و کارگری به دست می‌دهد. پیامدهایی که با توجه به مضمون این گزارش، احتمالاً به تعمیق شکاف فقیر و غنی در جهان منجر می‌شود و اثرات خود را بر افزایش نرخ فقر در کشورهای مختلف جهان نشان خواهد داد. مطالعه این گزارش پژوهشی در ادامه گزارش پیشین برای سیاستگذاران حوزه‌های اقتصادی و متخصصین حوزه رفاه و سیاستگذاری حائز نکات تازه و کاربردی خواهد بود.

پیام‌های کلیدی

تعطیلی محل کار و مشاغل

◀ در طول دو هفته گذشته، نسبت کارگران ساکن در کشورهایی که تعطیلی محل کارشان توصیه شده یا ضروری بوده از ۸۱ به ۶۸ درصد کاهش یافته است که عمدتاً به دلیل برداشته شدن قانون تعطیلی محل کار در چین است. اوضاع در جاهای دیگر نیز بدتر شده است.

◀ در حال حاضر (تا تاریخ ۲۲ آوریل ۲۰۲۰)، ۸۱ درصد کارفرمایان و ۶۶ درصد کارگران خوداشتغال در کشورهایی زندگی و کار می‌کنند که تعطیلی محل کارشان توصیه شده یا ضروری بوده است و تأثیرات شدیدی بر درآمد و مشاغل داشته است.

SOCIAL SECURITY
RESEARCH INSTITUTE

گزارش دوازدهم
WWW.SSOR.IR

افت ساعات کاری در نیمه اول سال ۲۰۲۰

◀ بر اساس مدل «کنون بینی» سازمان بین‌المللی کار، در مقایسه با وضعیت قبل از بحران (سه ماهه انتهایی سال ۲۰۱۹)، ساعات کار جهانی در سه ماهه ابتدایی سال ۲۰۲۰ تا ۴,۵ درصد کاهش یافته است (برابر با حدود ۱۳۰ میلیون شغل تمام وقت، با فرض ۴۸ ساعت کار در هفته).

◀ انتظار می‌رود ساعات کار جهانی در سه ماهه دوم امسال ۱۰,۵ درصد پایین‌تر از سه ماهه آخر قبل از بحران باشد. این رقم برابر با ۳۰۵ میلیون شغل تمام وقت است که بسیار وخیم‌تر از تخمین ۱۹۵ میلیونی سازمان بین‌المللی کار برای سه ماهه دوم است. این رقم بالا، عمدتاً به دلیل تمديد اقدامات در جهت جلوگیری از گسترش ویروس کرونا است.

◀ در حالی که شرایط در همه مناطق بدتر شده است، تخمین‌ها حاکی از آن است که قاره‌های آمریکای شمالی مرکزی و جنوبی (۱۲,۴ درصد)، و اروپا و آسیای میانه (۱۱,۸) بیشترین کاهش را در ساعات کار تجربه خواهند کرد. در خصوص گروه‌های مختلف از لحاظ درآمد، انتظار می‌رود کشورهای با درآمد متوسط به پایین بالاترین نرخ کاهش ساعات را به ثبت برسانند (۱۲,۵ درصد)، اما تأثیر آن در کشورهای با درآمدهای مختلف مشابه خواهد بود.

شرکت‌ها و مشاغل در معرض خطر

◀ با احتساب کارفرمایان و کارگران خوداشتغال، در مجموع ۴۳۶ میلیون شغل در آسیب‌دیده‌ترین بخش‌ها در سراسر جهان با خطر جدی مواجه هستند.

◀ بیش از نیمی از این مشاغل - در حدود ۲۳۲ میلیون - در تجارت عمده و خرده‌فروشی مشغول فعالیت‌اند که در حال حاضر از بخش‌هایی است که در سراسر جهان بیشترین تأثیر متوجه آن است. کارگران خوداشتغال ۴۵ درصد این بخش را تشکیل می‌دهند.

◀ کارگران خوداشتغال و مشاغل کوچک، در مجموع بیش از ۷۰ درصد اشتغال جهانی در بخش تجارت خرده‌فروشی و تقریباً ۶۰ درصد بخش خدمات مسکن و غذا را تشکیل می‌دهند، که نشانه آسیب‌پذیری شدید این بخش‌ها در بحران کنونی است.

اقتصاد غیررسمی

◀ حدود ۱,۶ میلیارد کارگر در بخش اقتصاد غیررسمی در بین آسیب‌پذیرترین اقشار بازار کار قرار دارند که شدیداً تحت تأثیر تعطیلی‌ها و/یا کار در آسیب‌دیده‌ترین بخش‌ها هستند.

◀ انتظار می‌رود که ماه اول بحران، موجب کاهش ۶۰ درصدی درآمد کارگران غیررسمی در دنیا شده باشد. اگر مناطق مختلف به صورت جدا بررسی شوند، کاهش مورد انتظار در آفریقا و آمریکای جنوبی با ۸۱ درصد از همه بیشتر است. در رابطه با گروه‌های مختلف درآمد، این میزان در کشورهای با درآمد متوسط به پایین و پایین ۸۲ درصد، در کشورهای متوسط به بالا ۲۸ درصد و در کشورهای با درآمد بالا ۷۶ درصد است.

◀ علاوه بر این، انتظار می‌رود نرخ فقر نسبی - که به صورت نسبت کارگران به درآمد ماهیانه کمتر از ۵۰ درصد درآمد متوسط افراد تعریف می‌شود - تا ۳۴ درصد برای کارگران غیررسمی در سراسر جهان افزایش پیدا کند، که این رقم در

کشورهای با درآمد متوسط به بالا ۲۱ درصد و در کشورهای با درآمد متوسط به پایین ۵۶ درصد تخمین زده می‌شود. سازمان بین‌المللی کار واکنش‌های سیاستی فوری و قابل ملاحظه‌ای را برای محافظت از مشاغل، مخصوصاً مشاغل کوچکتر، و کارگران، به ویژه کارگران اقتصاد غیررسمی، لازم می‌داند.

زمینه: ادامه تعطیلی‌ها و تأثیر شدید آن روی مشاغل و کارگران در سراسر دنیا

همه‌گیری بیماری کووید-۱۹ که بدترین بحران بعد از جنگ جهانی دوم محسوب می‌شود همچنان به تأثیر مخربش روی سلامت عمومی و اختلالات بی‌سابقه در اقتصاد و بازارهای کار ادامه می‌دهد. از زمان انتشار و پراش دوم رصد سازمان بین‌المللی کار در تاریخ ۷ آوریل، تعداد افراد مبتلا از ۲ برابر هم بیشتر شده و به ۲,۶ میلیون نفر در تاریخ ۲۲ آوریل ۲۰۲۰ رسیده است، در حالی که تعداد افراد فوت شده از ۳ برابر هم بیشتر شده است و به عدد ۱۸۰,۰۰۰ نفر در سراسر دنیا نزدیک شده است.

همزمان با گسترش این بیماری، اقدامات دولت‌ها برای مقابله با آن نیز بیشتر شده است. بر اساس یافته‌های ویرایش دوم رصد سازمان بین‌المللی کار، در تاریخ ۱ آوریل ۲۰۲۰، ۸۱ درصد کارگران در کشورهای زندگی می‌کردند که در آنها تعطیلی‌ها توصیه شده یا ضروری بود. آخرین تخمین‌های سازمان بین‌المللی کار نشان می‌دهد که این میزان به ۶۸ درصد (که البته هنوز هم رقم بالایی است) کاهش یافته است. این کاهش عمدتاً به دلیل لغو تعطیلی‌ها در چین در اوایل آوریل است. با این وجود، شرایط در جاهای دیگر وخیم‌تر شده و ۶۴ کشور دیگر نیز از ۱ آوریل تعطیلی محل کار را توصیه یا ضروری اعلام کرده‌اند که اکثرشان در آفریقا، اروپا و آسیای میانه و قاره‌های آمریکای جنوبی، مرکزی و شمالی واقع هستند.

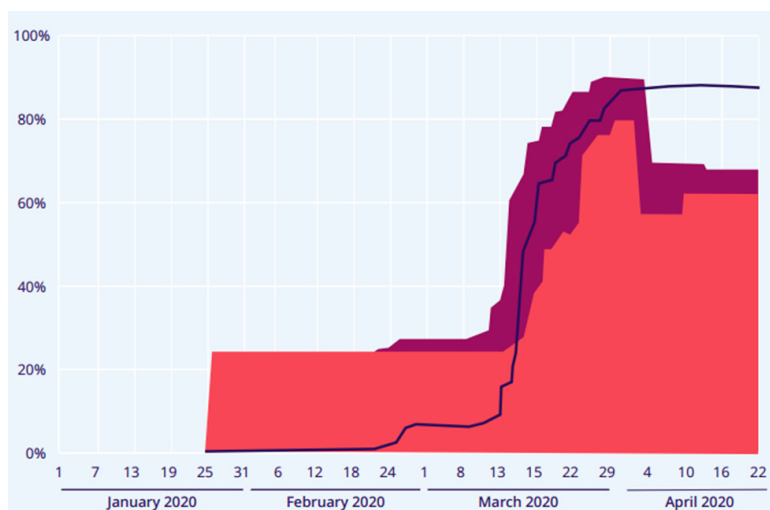
تقریباً ۶۸ درصد از نیروی کار در سراسر دنیا، شامل ۸۱ درصد کارفرمایان و ۶۶ درصد از کارگران خوداشتغال در کشورهای زندگی می‌کنند که تعطیلی‌ها در آنها توصیه یا ضروری اعلام شده است (شکل ۱ و جدول ۱). تقریباً تمامی کارفرمایان و کارگران خوداشتغال در کشورهای با درآمد متوسط به پایین تحت تأثیر این شرایط قرار گرفته‌اند، زیرا این مشاغل عمدتاً غیررسمی هستند و منابع مالی و فضای سیاستی محدودی برای پاسخگویی به نیازهای این مشاغل و کارگران خوداشتغال وجود دارد.

تعطیلی محل کار تأثیری ناگهانی و شدید روی عملکرد فعلی مشاغل و کارگران خوداشتغال گذاشته است و آنها را در معرض ورشکستگی قرار داده است. حتی زمانی که اقدامات پیشگیرانه نیز برداشته شوند، مشاغل باقیمانده و کارگران خوداشتغال با چالش‌هایی روبرو خواهند بود، زیرا بهبودی شرایطشان احتمالاً نامشخص و کند خواهد بود.

آن دسته از افرادی که درگیر زنجیره تأمین جهانی هستند، قطع این زنجیره در حلقه‌های قبل و بعد این زنجیره محتمل است، زیرا کشورهای دیگر نیز با کاهش فعالیت اقتصادی مواجه‌اند. شروع مجدد مشاغل مستلزم تغییرات مهم با هزینه‌های احتمالی، شامل ایمن‌سازی محیط کار می‌باشد. چنانچه سیاست‌های مؤثری برای این نیازها اندیشیده نشود، احتمالاً محدودیت‌های شدیدی را بر مشاغل وارد خواهند کرد.

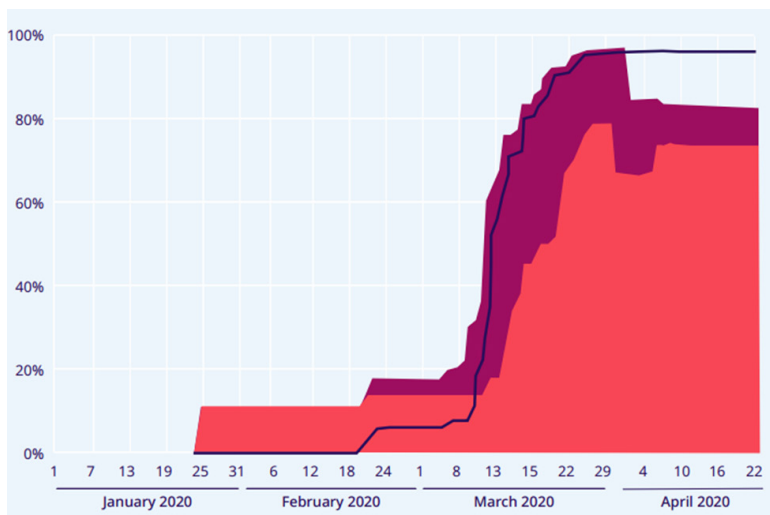

شکل ۱. اثرات تعطیلی توصیه‌شده و ضروری محل کار (۲۲ آوریل ۲۰۲۰)
(الف) اشتغال در کشورهایی با تعطیلی توصیه‌شده و ضروری محل کار

سهم شاغلین جهان، ساکن در کشورهایی که تعطیلی محل کار توصیه‌شده است. (به استثنای چین)
 سهم شاغلین جهان، ساکن در کشورهایی که تعطیلی محل کار ضروری است.
 سهم شاغلین جهان، ساکن در کشورهایی که تعطیلی محل کار توصیه‌شده یا ضروری است
 توجه: سهم شاغلین جهان در کشورهایی با تعطیلی توصیه‌شده محل کار روی سهم شاغلین جهان در کشورهایی با تعطیلی ضروری محل کار قرار گرفته است.

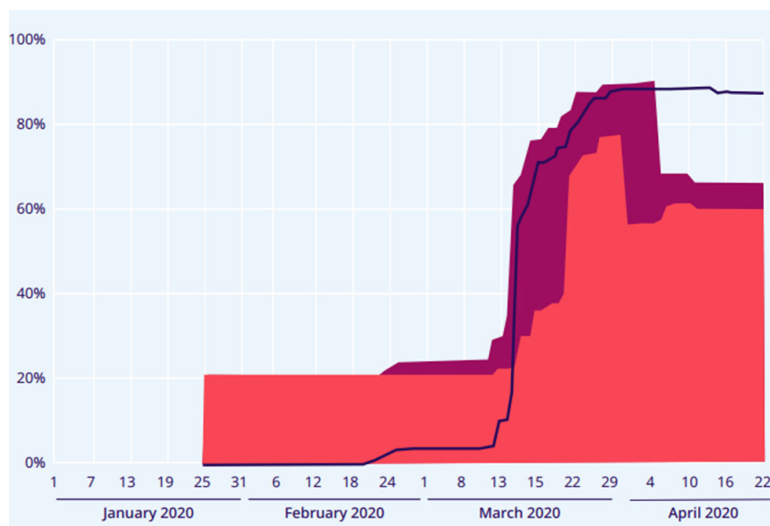
(ب) کارفرمایان در کشورهایی با تعطیلی توصیه‌شده و ضروری محل کار

سهم کارفرمایان جهان، ساکن در کشورهایی که تعطیلی محل کار توصیه‌شده است. (به استثنای چین)
 سهم کارفرمایان جهان، ساکن در کشورهایی که تعطیلی محل کار ضروری است.
 سهم کارفرمایان جهان، ساکن در کشورهایی که تعطیلی محل کار توصیه‌شده یا ضروری است (به استثنای چین)
 توجه: سهم کارفرمایان جهان در کشورهایی با تعطیلی توصیه‌شده محل کار روی سهم کارفرمایان جهان در کشورهایی با تعطیلی ضروری محل کار قرار گرفته است.
 منبع: آمار سازمان بین‌المللی کار، برآوردهای مدل‌سازی شده سازمان بین‌المللی کار، نوامبر ۲۰۱۹ و ردیاب واکنش دولتی در دانشگاه آکسفورد به کووید-۱۹.

(ب) کارگران خوداشتغال در کشورهایی که تعطیلی محل کار توصیه شده یا ضروری است

■ سهم کارگران خوداشتغال در جهان، ساکن در کشورهایی که تعطیلی محل کار توصیه شده است.
 ■ سهم کارگران خوداشتغال در جهان، ساکن در کشورهایی که تعطیلی محل کار ضروری است.
 — سهم کارگران خوداشتغال در جهان، ساکن در کشورهایی که تعطیلی محل کار توصیه شده یا ضروری است (به استثنای چین).

توجه: سهم کارگران خوداشتغال در جهان جهانی با تعطیلی توصیه شده محل کار روی سهم کارفرمایان جهان در کشورهایی با تعطیلی ضروری محل کار قرار گرفته است.
 منبع: آمار سازمان بین‌المللی کار، برآوردهای مدلسازی شده سازمان بین‌المللی کار، نوامبر ۲۰۱۹ و ردیاب واکنش دولتی در دانشگاه آکسفورد به کووید-۱۹.

کاهش بی‌سابقه ساعات کاری در نیمه اول سال ۲۰۲۰

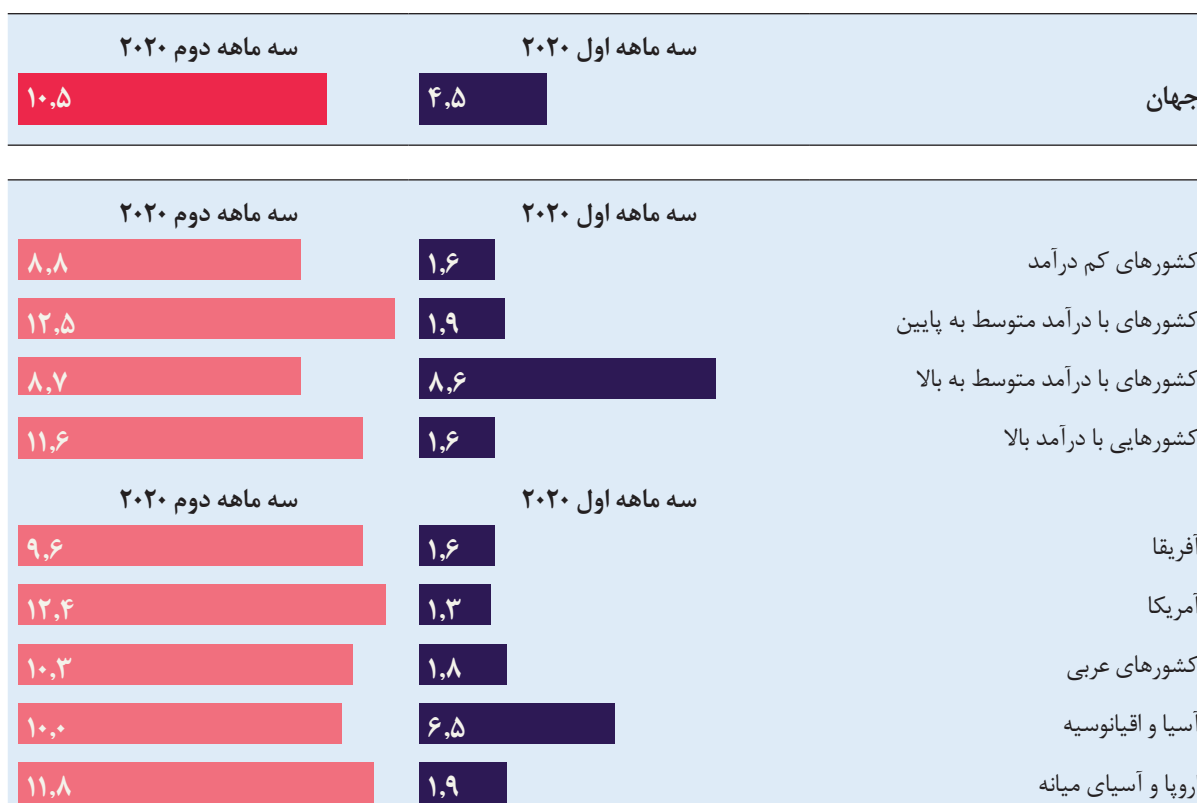
این بحران کاهش بی‌سابقه‌ای را در فعالیت اقتصادی و ساعات کاری به وجود آورده است. تخمین‌های کاهش ساعات کاری در سه ماهه ابتدایی ۲۰۲۰ در مقایسه با دوران قبل از بحران (سه ماهه آخر سال ۲۰۱۹) برابر با ۴,۵ درصد (معادل حدود ۱۳۰ میلیون شغل تمام وقت با فرض ۴۸ ساعت کار در هفته) می‌باشد. این تخمین‌ها کاملاً نامشخص هستند: در حالی که بررسی‌های نیروی کار در سه ماهه ابتدایی ۲۰۲۰ در برخی کشورها موجود است، داده‌های برخی کشورهای دیگر کامل نیست و در مورد خیلی از کشورها نیز هیچ اطلاعاتی موجود نیست.

کاهش تخمین زده شده در فعالیت کار در سه ماهه ابتدایی سال ۲۰۲۰ در مناطق مختلف برابر نیست. در حالی که در مقایسه با سه ماهه آخر سال ۲۰۱۹، کاهش ساعات کاری در سه ماهه ابتدایی امسال در آسیا-اقیانوسیه به ۶,۵ درصد رسید (این میزان در آسیای شرقی به ۱۱,۶ درصد نیز رسید)، تمامی مناطق دیگر کاهش کمی کمتر از ۲ درصد را تجربه کردند. این الگوی بازار کار با زمان شیوع بیماری و اقدامات فاصله‌گذاری اجتماعی مرتبط با آن در مناطق مختلف جهان ارتباط مستقیمی دارد. الگوهای جهانی کاهش ساعات کار در سه ماهه ابتدایی سال ۲۰۲۰ عمدتاً تحت تأثیر وضعیت چین در آن دوره است.

اکنون انتظار می‌رود کاهش ساعات کاری در سه ماه دوم امسال وخیم‌تر از آن چیزی باشد که در ابتدا پیش‌بینی می‌شد. بر اساس تخمین‌ها از ۲۲ آوریل ۲۰۲۰، انتظار می‌رود ساعات کاری جهانی در سه ماهه دوم سال ۱۰,۵ درصد کمتر از سه ماهه قبل از بحران باشد. این میزان معادل ۳۰۵ میلیون شغل تمام وقت می‌باشد، که بسیار بیشتر از پیش‌بینی ۱۹۵ میلیونی سازمان بین‌المللی کار (یا کاهش ۶,۷ درصدی ساعات کار) است. علاوه بر موجود شدن داده‌های جدید سه هفته ابتدایی سه ماهه دوم سال ۲۰۲۰، دو عامل دیگر نیز باعث شدند ویرایش جدید منتشر شود. اول ادامه‌دار شدن اقدامات پیشگیرانه در بسیاری از کشورها که از قبل نیز این اقدامات روی فعالیت کاری‌شان تأثیر گذاشته بود. دوم اینکه کشورهای دیگری نیز اقدامات سختگیرانه‌تری را شامل تعطیلی ضروری محل کار اجرا کردند.

شکل ۲. کاهش تخمینی در افزایش ساعات کار در جهان، ناحیه و گروه درآمدی
کاهش تخمینی در مجموع ساعات کاری در مقایسه با پایه قبل از بحران به صورت درصد

منبع: مدل فعلی سازمان بین‌المللی کار

اگر منطقه‌ای به این موضوع نگاه شود، با وجود اینکه وضعیت در تمامی مناطق بدتر شده است، تخمین‌های جدید حاکی از آن است که بیشترین کاهش در ساعات کار در قاره‌های آمریکای شمالی، مرکزی، جنوبی، اروپا و آسیای میانه در حال رخ دادن است. در قاره‌های آمریکای شمالی، مرکزی و جنوبی انتظار می‌رود کاهش ساعات کاری در سه ماهه دوم سال در مقایسه با میزان قبل از بحران به ۱۲,۴ درصد برسد. در اروپا و آسیای میانه، پیش‌بینی‌ها حاکی از آن است که این کاهش هم‌اکنون به ۱۱,۸ درصد رسیده است. تخمین‌ها در مورد سایر نواحی دنیا نیز بسیار نزدیک به هم هستند و همگی بالای ۹,۵ درصدند. در بین گروه‌های درآمدی، کشورهای با درآمد متوسط به پایین احتمالاً بیشترین کاهش ساعات کاری را با ۱۲,۵ درصد دارند، اما تأثیر این کاهش‌ها تقریباً در تمامی گروه‌ها یکسان است. همه‌گیری کاهش ساعات کاری در سه ماهه دوم کاملاً در تضاد با شرایط سه ماهه ابتدایی سال ۲۰۲۰ است، سه چهارم ($\frac{3}{4}$) کاهش ساعات کاری در آسیای

شرقی اتفاق افتاد. در واقع آسیای شرقی تنها نقطه‌ای از جهان است که انتظار می‌رود ساعات کاری در سه ماهه دوم سال در آن رو به بهبود باشد. با این حال، تخمین زده می‌شود که ساعات کاری در این منطقه ۷,۲ درصد از سطح معادل آن در سه ماهه آخر سال ۲۰۱۹ پایین‌تر خواهد بود.

افزایش نهایی بیکاری جهانی در سال ۲۰۲۰ به این امر بستگی دارد که بعد از شروع روند بهبودی وضعیت، اقتصاد جهانی در نیمه دوم امسال تا چه اندازه موفق عمل خواهد کرد و اقدامات سیاستی تا چه اندازه در محافظت از مشاغل موجود و کمک به بهبود تقاضای کار مؤثر خواهد بود.

مشاغل در معرض خطر: شناسایی تأثیر کووید-۱۹

رصد دوم سازمان بین‌المللی کار تخمین «کارگران در معرض خطر» را براساس شناسایی بخش‌های آسیب‌پذیر در برابر کاهش خروجی اقتصادی در نتیجه اقدامات اتخاذ شده برای جلوگیری از شیوع ویروس اعلام کرد. بر اساس داده‌های اقتصادی و مالی روز، آسیب‌پذیرترین حوزه‌های شناسایی شده بخش‌های مسکن و خدمات غذایی، تولید، عمده‌فروشی و خرده‌فروشی و فعالیت‌های املاک و تجارت بودند. ویرایش فعلی نیز روش مشابهی را برای شناسایی مشاغل در معرض خطر اتخاذ کرده است که علاوه بر توزیع حوزه‌های مشاغل، تحلیل حاضر وضعیت اشتغال (کارفرماها و کارگران خوداشتغال) و سهم‌های نسبی اشتغال در مشاغل کوچک را نیز در نظر می‌گیرد.

تقریباً ۴۷ میلیون کارفرما (۵۴ درصد از کل کارفرمایان دنیا) در آسیب‌دیده‌ترین مشاغل شامل بخش‌های تولید، مسکن و خدمات غذایی، عمده‌فروشی و خرده‌فروشی و فعالیت‌های املاک و تجارت فعالیت می‌کنند (جدول ۱). علاوه بر این تعداد کارفرما، ۳۸۹ میلیون کارگر خوداشتغال نیز در این چهار حوزه مشغول هستند و در مجموع ۴۳۶ میلیون شغل در سراسر دنیا در آسیب‌دیده‌ترین مشاغل مشغول به کار هستند.

بیش از نیمی از آنان «حدود ۲۳۲ میلیون» در تجارت عمده و خرده هستند. کارگران خوداشتغال ۴۵ درصد اشتغال را در این حوزه به خود اختصاص می‌دهند، در حالی که شرکت‌های کوچک (با داشتن ۲ تا ۹ کارمند) ۲۵ درصد کارگران را تشکیل می‌دهند (جدول ۱ را مشاهده نمایید).

۱۱۱ میلیون شغل دیگر در حوزه تولید، ۵۱ میلیون در خدمات مسکن و غذا و ۴۲ میلیون در املاک و تجارت‌های دیگر با توجه به تأثیرات این بحران بر فرصت‌های شغلی‌شان با مشکلات زیادی مواجه‌اند. این چهار بخش در مجموع بیش از ۳۰ درصد از تولید ناخالص داخلی را بطور میانگین در برمی‌گیرند.

کارگران خوداشتغال و مشاغل خرد در مجموع حدود ۷۰ درصد از اشتغال دنیا در حوزه تجارت خرده‌فروشی و نزدیک به ۶۰ درصد در حوزه خدمات مسکن و غذا را تشکیل می‌دهند که نشان از آسیب‌پذیری این بخش‌ها در هنگام بحران است. در حالی که مشاغل کوچک نقش مهمی را به عنوان ایجاد کننده فرصت‌های شغلی - مخصوصاً در کشورهای با درآمد پایین و متوسط - در سراسر جهان ایفا می‌کنند، معمولاً به اعتبار دسترسی ندارند، سرمایه‌ای ندارند و اکثراً از مزایای اقدامات مالی در حالت کلی و بسته‌های محرک مربوط به دوران بحران بی‌بهره هستند. همانطور که قبلاً در پیامدهای بحران مالی جهانی مشاهده شده است، انتظار می‌رود تعداد مشاغل کوچک در اقتصادهای قوی و پیشرفته به دلیل ورشکستگی مشاغل به دلیل شیوع بیماری همه‌گیر کووید-۱۹ کاهش یابد. علاوه بر این، بازگرداندن سرمایه و مشاغل از دست‌رفته زمان‌بر خواهد بود زیرا احتمالاً بهبود این وضعیت کند پیش خواهد رفت.

جدول ۱: اثرات این بحران بر روی شرکت‌ها (کارفرمایان و کارگران خوداشتغال) در بخش‌هایی که بیشترین ضربه به آنها وارد شده است

وضعیت اشتغال پایه (برآورد جهانی سال ۲۰۲۰ قبل از کووید-۱۹)						
بخش اقتصادی	تاثیر بحران بر روی بازده اقتصادی	کارفرمایان (میلیون)	کارگران خوداشتغال (میلیون)	سهم کارگران خوداشتغال در کل اشتغال‌ها (%)	سهم شاغلان در شرکت‌ها با ۹-۲ کارگر در کل اشتغال‌ها (%)	سهم شاغلان در شرکت‌ها با ۱۰ کارگر در کل اشتغال‌ها (%)
کسب و کار خرده‌فروشی و عمده‌فروشی؛ تعمیر وسایل نقلیه موتوری و موتورسیکلت‌ها	بالا	۲۱	۲۱۱	۴۵	۲۵	۳۰
تولید	بالا	۱۲	۹۹	۱۹	۱۵	۶۶
خدمات اسکان و غذا	بالا	۷	۴۴	۲۹	۲۹	۴۱
مستغلات؛ تجارت و امور اداری	بالا	۷	۳۵	۲۱	۲۳	۵۶
هنر، سرگرمی، تفریح و سایر خدمات	متوسط به بالا	۴	۵۷	۳۰	۳۱	۳۹
حمل و نقل، انبار و ارتباطات	متوسط به بالا	۴	۷۶	۳۱	۱۹	۵۰
ساخت و ساز	متوسط	۹	۱۰۳	۳۸	۲۶	۳۶
خدمات مالی و بیمه	متوسط	۱	۳	۶	۱۱	۸۳
معادن و استخراج معادن	متوسط	۱۶	۳	۲۸	۱۴	۵۸
کشاورزی، جنگلداری و ماهیگیری	متوسط به پایین	۱۹	۴۷۰	۵۵	۳۰	۱۵
بهداشت انسان و مددکاری اجتماعی	پایین	۲	۱۱	۷	۱۴	۷۹
آموزش	پایین	۱	۷	۵	۱۴	۸۱
خدمات رفاهی	پایین	۱۶	۳	۱۰	۱۳	۷۷
مدیریت عمومی و دفاع؛ تامین اجتماعی اجباری	پایین	۱۶	۰	۲	۸	۹۰

توجه: ارزیابی سازمان جهانی کار از داده‌های زمان واقعی و مالی، پایه آمار سازمان بین‌المللی کار در توزیع اشتغال در بخش‌ها (آیسیک، مرور ۴) و میکرو داده‌های هماهنگ سازمان بین‌المللی کار. آمار مربوط به کارفرمایان و کارگران خوداشتغال براساس داده‌های حاصل از نظرسنجی ملی از خانوارها در ۱۱۴ کشور ۶۶ درصد از اشتغال در جهان را نشان می‌دهد. آمار مربوط به اندازه شرکت‌ها براساس داده‌های حاصل از نظرسنجی ملی از خانوارها در ۱۳۴ کشور ۷۸ درصد از اشتغال در جهان را نشان می‌دهد. این ارقام برای اشتغال جهانی سال ۲۰۲۰ در بخش‌ها استخراج شده‌اند. برای جزئیات بیشتر در مورد امتیازدهی به بخش‌ها به نظارت سازمان بین‌المللی کار مراجعه کنید، https://www.ilo.org/global/about-the-ilo/WCMS_740877/lang--it/index.htm

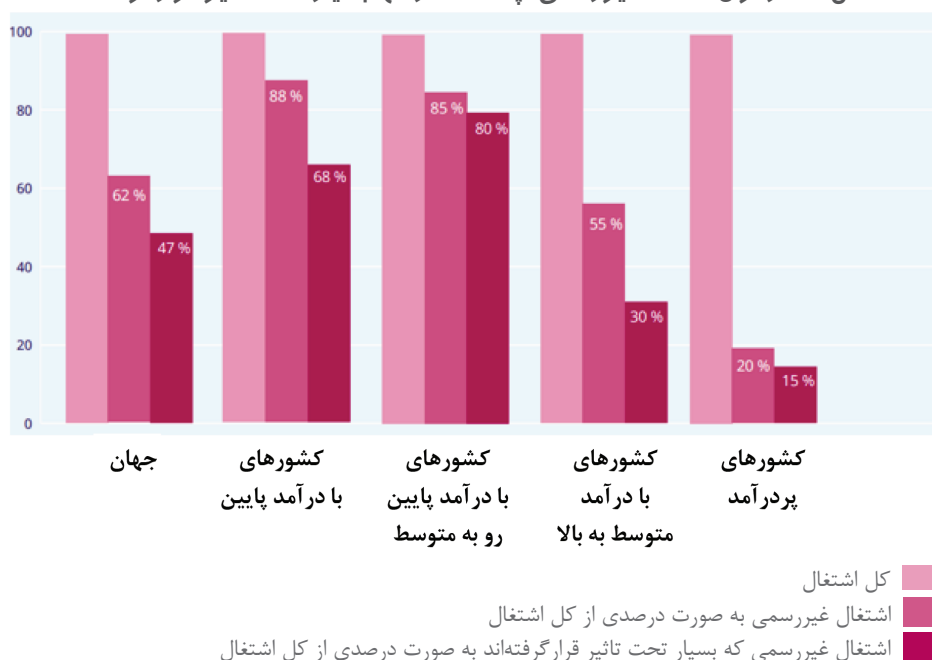
کارگران و مشاغل اقتصاد غیررسمی از همه آسیب پذیرتر هستند

همانطور که در رصد دوم سازمان بین‌المللی کار اشاره شد، بیش از ۲ میلیارد نفر در سراسر جهان شغل غیررسمی دارند، شغل‌هایی که از محافظت پایه‌ای شامل پوشش محافظت اجتماعی بی‌بهره هستند. این شغل‌ها اغلب دسترسی ضعیفی به خدمات بهداشتی-درمانی داشته و در صورت بیماری یا تعطیلی درآمد جایگزینی ندارند. بسیاری از این مشاغل امکان کار کردن از راه دور را ندارند و ماندن در خانه برای این افراد به منزله از دست دادن شغل، درآمد و خوراک است.

در ۲۲ آوریل ۲۰۲۰ نزدیک به ۱,۱ میلیارد کارگر غیررسمی در کشورهای زندگی و کار می‌کنند که در تعطیلی کامل به سر می‌برند و ۳۰۴ میلیون نفر دیگر نیز در کشورهای ساکن هستند که تعطیلی‌ها در آنها نسبی است (جدول ۲). این کارگران در مجموع ۶۷ درصد از اشتغال غیررسمی را تشکیل می‌دهند. در نظر گرفتن تأثیرات دیگر خطر بخشی (که در بخش قبل به آن اشاره شد) شرایط اشتغال، بزرگ یا کوچک بودن مشاغل و میزان مختلف اقدامات مربوط به تعطیلی (کامل، نسبی و اقدامات ضعیف)- حتی به تخمین‌های بالاتری از تأثیر کووید-۱۹ بر روی کارگران بخش اقتصاد غیررسمی منجر می‌شود. این تخمین حاکی از آن است که تقریباً ۱,۶ میلیارد کارگر بخش اقتصاد غیررسمی، ۷۶ درصد از اشتغال غیررسمی در سراسر دنیا، بطور قابل ملاحظه‌ای تحت تأثیر تعطیلی‌ها و یا کار در بخش‌های آسیب‌دیده قرار گرفته‌اند (شکل ۳). تقریباً تمامی این کارگران (بالای ۹۵ درصد) در واحدهایی کار می‌کنند که کمتر از ۱۰ کارگر در آن مشغول هستند (جدول ۳).

در بین کارگران بخش اقتصاد غیررسمی که به شدت تحت تأثیر کووید-۱۹ قرار گرفته‌اند، زنان درصد بالایی از بخش‌های با ریسک بالا را تشکیل می‌دهند: ۴۲ درصد از زنان کارگر در این بخش‌ها کار می‌کنند در حالی که این درصد برای مردان ۳۲ درصد است (شکل ۲).

شکل ۳. کارگران اقتصاد غیررسمی: چه تعداد از آنها بسیار تحت تأثیر قرار گرفته‌اند؟

توجه: براساس تحلیل اطلاعات نظرسنجی ملی از خانوارها در ۱۲۹ کشور که نشان‌دهنده ۹۰ درصد از اشتغال جهانی است که استخراج شده از اشتغال جهانی و بر اساس کل اشتغال (بنفش کم رنگ) به عنوان پایه ارجاع (۱۰۰ درصد) برای هر گروه درآمدی در کشورها به کار می‌رود. کل اشتغال رسمی با بنفش کم رنگ نشان داده شده است (۲ میلیارد کارگر اقتصاد غیررسمی). کارگران اقتصاد غیررسمی که بسیار تحت تأثیر این بحران قرار گرفته‌اند با رنگ بنفش کم رنگ نشان داده شده‌اند (مجموع ۱,۵۶ میلیارد). این دسته از کارگران در کشورهایی با تعطیلی محل کار و یا بخش‌های در معرض خطر کار می‌کنند. سهم کارگران غیررسمی که بسیار تحت تأثیر قرار گرفته‌اند با مقایسه نواحی بنفش کم رنگ و پررنگ به دست آمده است. اطلاعات بخش‌ها توسط سطح ریسک و اندازه شرکت‌های موجود در جدول الف طبقه‌بندی شده است.

انتظار می‌رود کاهش درآمد در بین کارگران بخش اقتصاد غیررسمی بسیار بالا باشد. تخمین‌های سازمان بین‌المللی کار نشان می‌دهد در ماه اول بحران درآمد کارگران غیررسمی در سراسر دنیا احتمالاً تا ۶۰ درصد کاهش می‌یابد، که این درصد در کشورهای با درآمد متوسط به بالا ۲۸ درصد، در کشورهای با درآمد متوسط به پایین و پایین ۸۲ درصد و در کشورهای با درآمد بالا ۷۶ درصد است (جدول ۲). این رقم بالا در کشورهای با درآمد مناسب به این دلیل است که این گروه شامل اقتصادهای بزرگی است که کارگران غیررسمی زیادی دارند و رویه تعطیلی کامل را اتخاذ کرده‌اند. رقم پایین برای کشورهای با درآمد متوسط به بالا نیز عمدتاً به این دلیل است که این گروه شامل کشورهای کمتری است که مشاغل‌شان بطور کامل یا نسبی تعطیل شده‌اند. اگر به مناطق مختلف نگاه کنیم، کاهش قابل انتظار در آفریقا و آمریکای جنوبی با ۸۱ درصد از بقیه جاها بیشتر است. با افزایش نابرابری درآمدی در بین کارگران، حتی یک نسبت بزرگ‌تر از کارگران اقتصاد غیررسمی به جای خواهد ماند. با فرض کردن شرایطی که در آن هیچ منبع درآمد جایگزینی وجود ندارد، این کاهش درآمدها منجر به افزایش نرخ فقر نسبی (که به صورت نسبت کارگران با درآمد ماهیانه کمتر از ۵۰ درصد درآمد متوسط افراد تعریف می‌شود) در بین کارگران غیررسمی و خانواده‌هایشان تا ۳۴ درصد در سراسر دنیا خواهد شد، که این رقم در کشورهای با درآمد متوسط به بالا ۲۱ درصد، در کشورهای با درآمد بالا ۵۲ درصد و در کشورهای با درآمد متوسط به پایین ۵۶ درصد تخمین زده می‌شود.

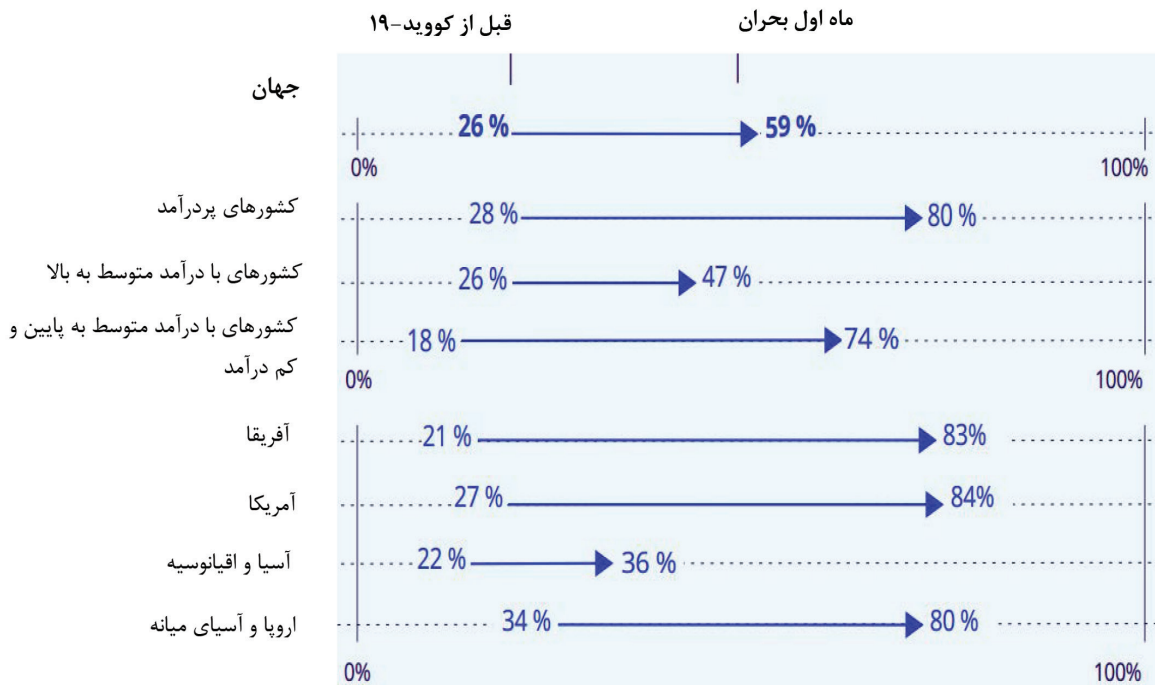
شکل ۴. اثرات احتمالی بیماری همه‌گیر بر روی درآمد کارگران غیررسمی

متوسط درآمد کارگران غیررسمی قبل از کووید-۱۹ (۲۰۱۶ برحسب دلار)	متوسط درآمد مورد انتظار کارگران غیررسمی در ماه اول بحران (۲۰۱۶ برحسب دلار)	جهان
۸۹۴	۳۵۹	
متوسط درآمد کارگران غیررسمی قبل از کووید-۱۹ (۲۰۱۶ برحسب دلار)	متوسط درآمد مورد انتظار کارگران غیررسمی در ماه اول بحران (۲۰۱۶ برحسب دلار)	در گروه درآمدی
۱۸۳۴	۴۴۵	کشورهای پردرآمد
۴۹۷	۳۵۹	کشورهای با درآمد متوسط به بالا
۴۷۹	۸۸	کشورهای متوسط به پایین و کم درآمد
متوسط درآمد کارگران غیررسمی قبل از کووید-۱۹ (۲۰۱۶ برحسب دلار)	متوسط درآمد مورد انتظار کارگران غیررسمی در ماه اول بحران (۲۰۱۶ برحسب دلار)	در ناحیه
۵۱۸	۹۶	آفریقا
۱۲۹۸	۲۴۴	آمریکا
۵۴۹	۴۳۰	آسیا و اقیانوسیه
۱۲۵۳	۳۸۷	اروپا و آسیای میانه

توجه: برآوردها براساس میانگین به‌دست آمده از ۶۴ کشور با داده‌های جمع‌آوری شده در فاصله زمانی ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۹ است. درآمدها شامل درآمد کارگران خوداشتغال، گزارش شخصی کارفرمایان از درآمد و دستمزد کارگران روزمزد هستند. کارگران خانواده بدون حقوق که معمولاً اعلام درآمد از آنها خواسته نمی‌شود در این برآورد قرار نمی‌گیرند. در هر جایی که امکان پذیر باشد، برآوردها شامل درآمدهایی غیر از درآمد شغل اصلی است. ارزش پول رایج محلی به دلار PPP سال ۲۰۱۶ تبدیل شده است. کشورهای پوشش داده شده ۶۵ درصد از کارگران جهان را تشکیل می‌دهند و شامل بیشترین جمعیت در هر ناحیه هستند. در مورد اقتصاد کشورهای عربی هیچگونه داده‌ای موجود نیست.

اثرات احتمالی بیماری همه‌گیر بر روی سطوح فقر در کارگران غیر رسمی افزایش مورد نظر میزان فقر نسبی در کارگران غیر رسمی

واکنش‌های سیاستی: محافظت از مشاغل و اشتغال

حمایت فوری از مشاغل و کارگران سراسر دنیا در مقیاسی بی‌سابقه در همه ارکان چهارچوب سیاستی سازمان بین‌المللی کار لازم است (شکل ۵ را ملاحظه نمایید).

ویرایش فعلی رصد سازمان بین‌المللی کار بر فوریت اقدامات سیاستی برای حفاظت از مشاغل، به ویژه مشاغل کوچک‌تر و کارگران، مخصوصاً آنانی که در بخش اقتصاد غیررسمی فعالیت می‌کنند، تأکید می‌کند. با تکیه بر راهنمایی‌های چهارچوب سیاستی سازمان بین‌المللی کار، لازم است تا اقدامات سیاستی مؤثری گسترش داده شود که در آن باید به مسائل زیر توجه زیادی شود.

حمایت از تجارت‌ها و شغل‌ها باید آسیب‌پذیرترین‌ها را هدف قرار دهد تا پیامدهای اقتصادی و اجتماعی دوره حبس را کاهش دهد. با توجه به آسیب‌پذیری مشاغل و کارگران در بخش اقتصاد غیررسمی، دولت‌ها باید به بررسی تمامی موارد اقدامات مالی بپردازند که از شرکت‌ها و کارگران‌شان حمایت کرده و حفاظت اجتماعی کافی را ارائه نماید. همانطور که در بالا نشان داده شد، تعداد قابل توجهی از کارگران خوداشتغال، مشاغل خرد و کوچک و افراد شاغل در اقتصاد غیررسمی در کشورهای در حال توسعه در برابر تأثیر این بیماری همه‌گیر آسیب‌پذیر هستند.

شکل ۵. چهارچوب سیاستی: چهار رکن اصلی برای مبارزه با کووید-۱۹ براساس استانداردهای بین‌المللی کار

همکاری بین‌المللی در مورد بسته‌های محرک برای بهبود مؤثرتر و ماندگارتر شرایط جهانی حیاتی است. همانطور که دبیر کل سازمان ملل بیان کرد، جامعه بین‌المللی می‌تواند با کاهش و به تعویق انداختن پرداخت‌ها و بدهی‌های بین‌المللی، ارائه نقدینگی و کمک مالی، نقشی تعیین‌کننده در حمایت از کشورهای دارای فضای مالی محدود ایفا کند. حمایت گروه ۲۰ اقتصاد بزرگ دنیا از تعلیق پرداخت بدهی‌های چندجانبه و دوجانبه برای کشورهای کم‌درآمد یک قدم مهم در مسیر درست است، همانطور که پیشنهاد تخفیف بالقوه در بدهی‌های کشورهای کم‌درآمد توسط صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی گامی مثبت تلقی می‌شود.

واکنش‌های مؤثر نیازمند سرعت و انعطاف‌پذیری است. اقدام سیاستی سریع، بر اساس بافت کشورهای خاص (ساختار مشاغل، میزان غیررسمی بودن مشاغل و ...) در هر مرحله از بحران کووید-۱۹ ضروری خواهد بود: اقدامات پیشگیرانه و کاهش فعالیت اقتصادی، فعال‌سازی مجدد پس از کنترل بیماری و بهبود. سیاست‌ها و برنامه‌ها بایستی انعطاف‌پذیر باقی بمانند و از مشورت با نهادهای اجتماعی و با نظارت به‌جا به منظور حفظ، تنظیم و حذف صحیح مداخلات حاصل شوند.

دولت‌ها بایستی کمک به مشاغل و کارگران را سرعت بخشند. دولت‌ها باید آسان‌سازی و تسریع روندهای کاری را به منظور دستیابی به مزایای بیکاری، گسترش حمایت از کارگران خوداشتغال و تسهیل برخورداری شرکت‌ها و مخصوصاً

شرکت‌های کوچک و غیررسمی از اعتبارات و وام‌های تضمینی (وام‌هایی که در صورت عدم توانایی وام‌گیرنده، دولت آن را پرداخت می‌کند) در اولویت قرار دهند. بایستی کانال‌های اجرایی موجود و آسان مانند روابط بانکی و طرح‌های تأمین اجتماعی موجود مورد استفاده قرار گیرند تا دسترسی سریع و مؤثر به بودجه‌های حمایتی فراهم شود.

سیاست‌ها با نگاه ویژه به مشاغل در معرض خطر ورشکستگی و کارگران در معرض خطر بیکاری و کم‌کاری طولانی مدت، باید روی ارائه حمایت در آمدی به مشاغل و کارگران تمرکز کنند تا فعالیت‌های اقتصادی حفظ شوند. چشم‌پوشی موقت یا تجدید نظر در مالیات‌ها برای حفظ نشاط و جلوگیری از ورشکستگی بایستی مد نظر قرار گرفته شود. لازم است تا یارانه‌های موقت به شرکت‌ها به منظور پوشش دادن هزینه کارگران و افزایش میزان برداشت و ضمانت‌های بانکی در مدت زمان اعطایی برای حمایت از ابقای اشتغال مورد توجه قرار گیرد. آمادگی‌های کاری کوتاه مدت به اقتصادهای قوی‌تر کمک می‌کنند تا با کاهش تقاضای کار که تا اینجا رخ داده مقابله کنند، زیرا این کار به مشاغل اجازه می‌دهد تا ارتباط‌های اشتغال حفظ شده و از اخراج‌های انبوه جلوگیری شود.

واکنش‌های مناسب از طریق تدابیر تلفیقی حمایت مستقیم مالی و وام‌های تضمینی برای حمایت از مشاغل کوچک نیاز است تا از تحمیل بدهی‌های زیاد بر روی شرکت‌ها جلوگیری شود (به شرطی که هزینه صرف حفظ کارگران شود). بنابراین آمادگی لازم برای شناسایی و گسترش منابع مالی برای مقابله با تقاضای زیاد برای برداشت مبالغ بالا ضروری است. در مورد مشاغل کوچک، مؤسسات اعطای وام‌های کمکی و مؤسسات مالی نیمه‌رسمی می‌توانند روش‌های مؤثری را برای کمک به مشاغل و کارگران غیررسمی ایجاد کنند.

حمایت مالی از کارگران و مشاغل بخش اقتصاد غیررسمی برای جلوگیری از فقیرتر شدن آنها ضروری است. به دلیل اینکه زمانی برای طرح ایده‌های جدید وجود ندارد، برنامه‌های موفق مانند انتقال هزینه، مستمری کودکان و برنامه‌های کاهش مشکلات پناهگاه و غذا باید در اولویت قرار گیرند. در بسیاری از موارد، ممکن است انتقال پول مشروط و بی‌قید و شرط برای مدتی لازم باشد. حمایت مالی از کارگران فقیر و افراد خانوار، برای شرکت‌ها مخصوصاً شرکت‌هایی که کالاهای مصرفی تولید می‌کنند ضروری است.

در مرحله فعال‌سازی مجدد، سیاست‌ها باید ارائه اطلاعات به موقع درباره شرایط اقدامات پیشگیرانه و استراتژی‌های خروج را مد نظر قرار دهند. خروج از حبس خانگی باید توأم با دیالوگ‌های اجتماعی باشد تا مردم اطمینان حاصل کنند که بازگشایی محل کار همراه با ایمنی کارگران و مصرف‌کنندگان اتفاق می‌افتد. بسیاری از بخش‌ها به منظور هماهنگی توزیع ورودی به شرکت‌ها و فراهم نمودن حمایت برای تنظیم مجدد تولید برای بخش سلامت، محصولات و خدمات ضروری به دولت نیاز دارند.

برای افزایش اشتغال در سرمایه‌گذاری‌های خصوصی، سرمایه‌گذاری‌های کلان و طولانی مدت لازم است. دولت‌ها می‌توانند با تدابیری مانند سرمایه‌گذاری عمومی و اشتغال فشرده، تدارکات دولتی با اولویت مشاغل کوچک و انگیزه مالیاتی به منظور ترغیب یافتن منابع محلی شرکت‌های بزرگ‌تر، رشد اقتصادی را سرعت ببخشند و اشتغال را افزایش دهند. سرمایه‌گذاری برای بهسازی زیرساخت‌های فیزیکی و اجتماعی می‌تواند دسترسی شرکت‌ها به ذخایر را بهبود دهد و فرصت‌های بازاری جدیدی از جمله فرصت‌هایی برای کاهش و سازگاری با تغییرات آب و هوا را عرضه کند.

بهبودی سرشار از شغل پایه‌های رشد فراگیر و مداوم را بنا خواهد کرد. همانطور که در بالا نشان داده شد، احتمالاً تأثیر این بیماری همه‌گیر بر روی همه یکسان نخواهد بود و به آسیب‌پذیری‌ها و نابرابری‌های موجود اضافه خواهد شد. در مرحله بهبود، باید توجه بیشتری به تقویت سیاست‌های اشتغال به منظور حمایت از مشاغل و کارگران شود و به مؤسسات قوی

بازار کار و سیستم‌های حفاظتی جامع و غنی اجتماعی شامل سیاست‌ها و زیرساخت‌های سیاستی که در هنگام وقوع بحران به صورت اتوماتیک شروع به کار می‌کنند بهای بیشتری داده شود.

استانداردهای بین‌المللی کار بایستی در تمامی مراحل مبنای مداخلات تلقی شود. توصیه شماره ۲۰۴ در مورد انتقال از اقتصاد غیررسمی به رسمی و توصیه شماره ۲۰۵ درباره اشتغال و کار شایسته برای صلح و بازگشت به شرایط طبیعی با مشاغل کوچک و اقتصادهای غیررسمی مرتبط هستند. این استانداردها در حالت سه جانبه و در سطح جهانی پذیرفته شده‌اند، بنابراین راه‌حلی را ارائه می‌دهند که مورد پذیرش همگان است.

ضمیمه

جدول الف-۱. اشتغال در کشورهای با تعطیلی محل کار (۲۲ آوریل ۲۰۲۰)

به کشورهای اعمال‌کننده تعطیلی ضروری و پیشنهادی محل کار اشاره می‌کند.

سهم کارگران خوداشتغال در تعطیلی محل کار (%)	کارگران خوداشتغال در تعطیلی محل کار (%)	سهم کارفرمایان در تعطیلی محل کار (%)	کارفرمایان در تعطیلی محل کار (بر حسب میلیون)	سهم شاغلان در تعطیلی محل کار (%)	شاغلان در تعطیلی محل کار (بر حسب میلیون)	
۶۶	۷۴۰	۸۲	۷۱	۶۸	۲,۲۵۹	جهان
۲۷	۴۰	۳۱	۲	۲۵	۷۵	کشورهای کم درآمد
۹۷	۵۴۰	۱۰۰	۳۲	۹۸	۱,۱۱۹	کشورهای با درآمد متوسط به پایین
۳۱	۱۱۵	۶۲	۱۹	۳۹	۵۰۲	کشورهای با درآمد متوسط به بالا
۹۴	۴۴	۹۶	۱۹	۹۶	۵۶۳	کشورهای پردرآمد
۵۱	۱۱۷	۷۷	۱۱	۵۶	۲۶۵	آفریقا
۹۵	۸۷	۹۸	۱۷	۹۸	۴۶۰	آمریکا
۶۹	۴	۷۶	۱	۸۹	۴۹	کشورهای عربی
۶۵	۴۸۶	۷۱	۲۹	۵۷	۱,۰۹۲	آسیا و اقیانوسیه
۹۴	۴۵	۹۶	۱۳	۹۵	۳۹۳	اروپا و آسیای میانه
۸۴	۷۴۰	۹۳	۷۱	۸۸	۲,۲۵۹	جهان بدون چین

منبع: سازمان بین‌المللی کار، برآوردهای مدل‌سازی شده سازمان بین‌المللی کار، نوامبر ۲۰۱۹ و ردیاب واکنش دولتی در دانشگاه آکسفورد به کووید-۱۹.

جدول الف ۲. کارگران اقتصاد غیر رسمی که در کشورهای با تعطیلی اجباری محل کار و/یا دائم، اقدامات تعطیلی موقت یا ضعیف زندگی می‌کنند

	تعطیلی محل کار (ضروری)		تعطیلی کامل ^۱		تعطیلی موقت
	کارگران غیر رسمی که در کشورهای با تعطیلی محل کار زندگی می‌کنند (میلیون)	سهم کارگران غیر رسمی که در کشورهای با تعطیلی محل کار زندگی می‌کنند (%)	غیر رسمی (میلیون)	غیر رسمی (میلیون)	غیر رسمی (میلیون)
جهان	۱ ۲۷۴	۶۴	۱۰۸۲	۳۰۴	۶۷
کشورهای کم درآمد	۶۹	۲۷	۶۷	۵۰	۴۶
کشورهای با درآمد متوسط به پایین	۸۷۸	۹۰	۸۳۱	۸۵	۹۴
کشورهای با درآمد متوسط به بالا	۲۵۰	۳۵	۱۴۳	۱۲۴	۳۷
کشورهای پر درآمد	۷۶	۶۵	۴۰	۴۵	۷۲
آفریقا	۱۸۰	۴۶	۱۶۴	۱۰۱	۶۸
آمریکا	۱۷۷	۹۳	۱۲۲	۶۳	۹۷
کشورهای عربی	۱۶	۵۳	۱۶	۰	۵۳
آسیا و اقیانوسیه	۸۲۷	۶۱	۷۵۲	۷۷	۶۲
اروپا و آسیای میانه	۷۳	۷۳	۲۸	۶۲	۹۰

توجه: با توجه به تحلیل داده‌های نظرسنجی از خانوار در سطح ملی ۱۲۹ کشور اشتغال جهانی ۹۰ درصدی را نشان می‌دهند.

۱. اقدام به تعطیلی استفاده‌شده برای مجموعه دوم شاخص‌ها: شمار و درصد کارگران اقتصاد غیر رسمی تحت تاثیر قرار گرفته و دستمزد کار کاهش یافته است. طبقه‌بندی تعطیلی کامل، تعطیلی موقت و تعطیلی ضعیف. تعطیلی کامل: این‌ها کشورهای هستند که سه اقدام را در پیش گرفته‌اند؛ (الف) تعطیلی اجباری محل کار (پ) کنترل اجباری سفر داخلی (یعنی اعمال محدودیت در رفت و آمد شهروندان)؛ و (ب) تعطیلی اجباری حمل و نقل عمومی. تعطیلی موقت: حداقل یکی از سه اقدام به کار رفته بر یک پایه اجباری. تعطیلی ضعیف: دولت هیچ‌کدام از سه اقدام انتخابی را بر یک پایه اجباری انجام نمی‌دهد.

جدول الف ۳. شمار و درصد کارگران غیر رسمی، شامل افرادی که تحت تاثیر سطح ریسک همراه با بخش‌ها و اندازه شرکت‌ها قرار گرفته‌اند.

تاثیر بحران بر روی بازده اقتصادی ^۲						
کل	پایین	متوسط به پایین	متوسط	متوسط به بالا	بالا	
						جهان
۳۳۲۴	۴۸۴	۸۸۰	۳۳۱	۳۸۴	۱۲۴۵	کل اشتغال (میلیون)
۲۰۶۰	۱۲۸	۷۹۵	۲۱۳	۲۱۳	۷۱۲	اشتغال غیر رسمی (میلیون)، که از میان آن:
۴۷	۱۲	۵۷	۴۳	۴۴	۴۳	..کارگران خوداشتغال (%)
۲۸	۲۲	۳۱	۲۸	۳۱	۲۶	..۹-۲ کارگر (%)
۷	۱۱	۴	۱۱	۶	۱۰	..۱۰-۴۹ کارگر (%)
۱۸	۵۶	۸	۱۸	۱۹	۲۲	بیش از ۵۰ (%)
۱۵۶۴	۵۴	۵۱۵	۱۷۶	۱۹۴	۶۲۶	کارگران اقتصاد غیررسمی که بسیار تحت تاثیر قرار گرفته‌اند
۷۶	۴۲	۶۵	۸۳	۹۱	۸۸	بسیار تحت تاثیر (%)
						پر درآمد
۵۸۷	۱۵۹	۱۶	۷۰	۸۷	۲۵۶	کل اشتغال (میلیون)
۱۱۷	۲۴	۸	۱۴	۱۷	۵۴	اشتغال غیر رسمی (میلیون)، که از میان آن:
۳۱	۱۳	۵۳	۴۳	۳۶	۳۱	..کارگران خوداشتغال (%)
۳۱	۲۵	۲۲	۲۹	۳۱	۳۶	..۹-۲ کارگر (%)
۸	۱۰	۲	۵	۷	۹	..۱۰-۴۹ کارگر (%)
۳۰	۵۱	۲۴	۲۴	۲۶	۲۴	.. بیش از ۵۰ (%)

۸۶	۱۰	۵	۱۲	۱۴	۴۴	کارگران اقتصاد غیر رسمی که بسیار تحت تاثیر قرار گرفته‌اند
۷۳	۴۳	۶۶	۸۶	۸۲	۸۱	بسیار تحت تاثیر (%)
						متوسط به بالا
۱۲۹۸	۲۰۲	۲۶۵	۱۲۱	۱۵۱	۵۶۰	کل (میلیون)
۷۱۶	۵۶	۲۰۷	۷۸	۷۳	۳۰۳	اشتغال غیر رسمی (میلیون)، که از میان آن:
۳۰	۱۱	۳۹	۱۶	۳۴	۳۰	..کارگران خوداشتغال (%)
۲۸	۱۵	۳۴	۳۸	۲۴	۲۶	..۹-۲ کارگر (%)
۱۶	۱۰	۱۲	۲۵	۱۳	۱۷	..۴۹-۱۰ کارگر (%)
۲۶	۶۴	۱۵	۲۱	۲۹	۲۷	.. بیش از ۵۰ (%)
۳۹۵	۹	۱۰۹	۴۶	۴۹	۱۸۲	کارگران اقتصاد غیر رسمی که بسیار تحت تاثیر قرار گرفته‌اند
۵۵	۱۷	۵۳	۵۹	۶۸	۶۰	بسیار تحت تاثیر (%)
						متوسط به پایین
۱۱۴۹	۱۰۷	۴۲۵	۱۲۵	۱۲۳	۳۶۹	کل اشتغال (میلیون)
۹۷۱	۴۱	۴۱۳	۱۰۸	۱۰۳	۳۰۶	اشتغال غیر رسمی (میلیون)، که از میان آن:
۴۹	۱۴	۶۸	۶۲	۴۱	۳۷	..کارگران خوداشتغال (%)
۲۹	۲۹	۲۶	۲۰	۲۰	۴۲	..۲-۹ کارگر (%)
۱۱	۱۱	۰	۳	۲۰	۱۹	..۴۹-۱۰ کارگر (%)

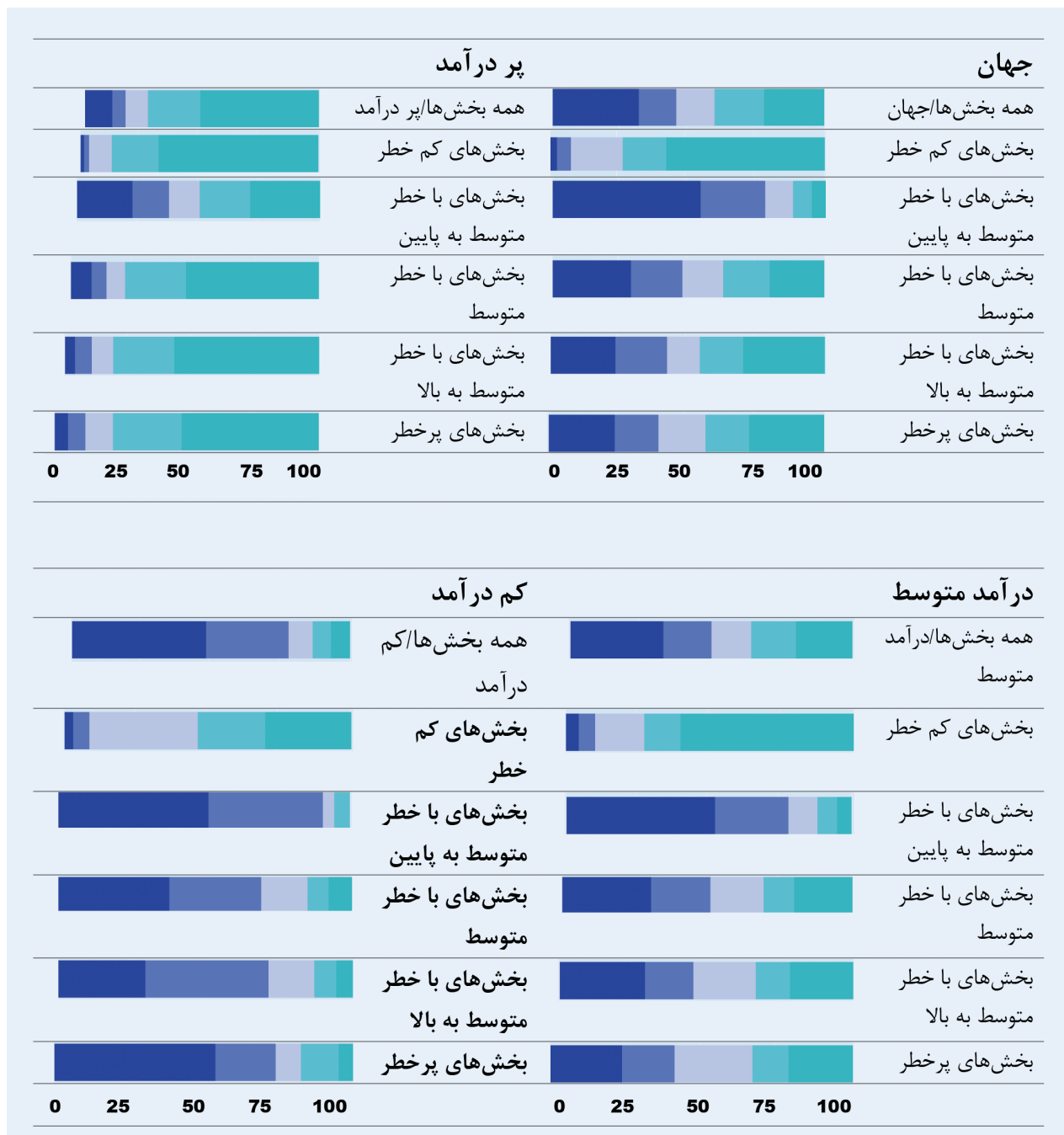
۱۰	۴۶	۶	۱۶	۲۰	۲	.. بیش از ۵۰٪)
۹۱۴	۲۲	۳۷۹	۱۰۷	۱۰۲	۳۰۴	کارگران اقتصاد غیر رسمی که بسیار تحت تاثیر قرار گرفته‌اند
۹۴	۵۵	۹۲	۹۸	۹۹	۹۹	بسیار تحت تاثیر (%)
						کم درآمد
۲۹۱	۱۷	۱۷۵	۱۵	۲۴	۶۰	کل اشتغال (میلیون)
۲۵۶	۸	۱۶۸	۱۲	۲۰	۴۸	اشتغال غیر رسمی (میلیون)، که از میان آن:
۵۲	۹	۵۷	۴۴	۳۸	۶۳	.. کارگران خوداشتغال (%)
۳۴	۱۸	۳۷	۳۶	۴۴	۲۲	.. ۹-۲ کارگر (%)
۴	۱۴	۲	۸	۴	۴	.. ۱۰-۴۹ (%)
۹	۶۰	۴	۱۲	۱۳	۱۱	بیش از ۵۰٪)
۱۹۷	۲	۱۲۳	۱۰	۱۸	۴۴	کارگران اقتصاد غیر رسمی که بسیار تحت تاثیر قرار گرفته‌اند
۷۷	۲۴	۷۳	۸۵	۸۸	۹۱	بسیار تحت تاثیر (%)

توجه: با توجه به تحلیل داده‌های نظرسنجی از خانوار در سطح ملی ۱۲۹ کشور اشتغال جهانی ۹۰ درصدی را نشان می‌دهند. از اشتغال جهانی ۲۰۲۰ و بخش‌ها استخراج شده‌است.

۲. گروه بخش‌ها براساس تاثیر بحران بر روی بازده اقتصادی به دنبال طبقه‌بندی جدول ۱.

شکل الف ۱. ترکیب کل اشتغال در بخش‌هایی که براساس سطح ریسک، اشتغال رسمی و غیر رسمی و اندازه شرکت آن‌ها تعریف شده‌اند (جهان و گروه‌های درآمدی شرکت‌ها)

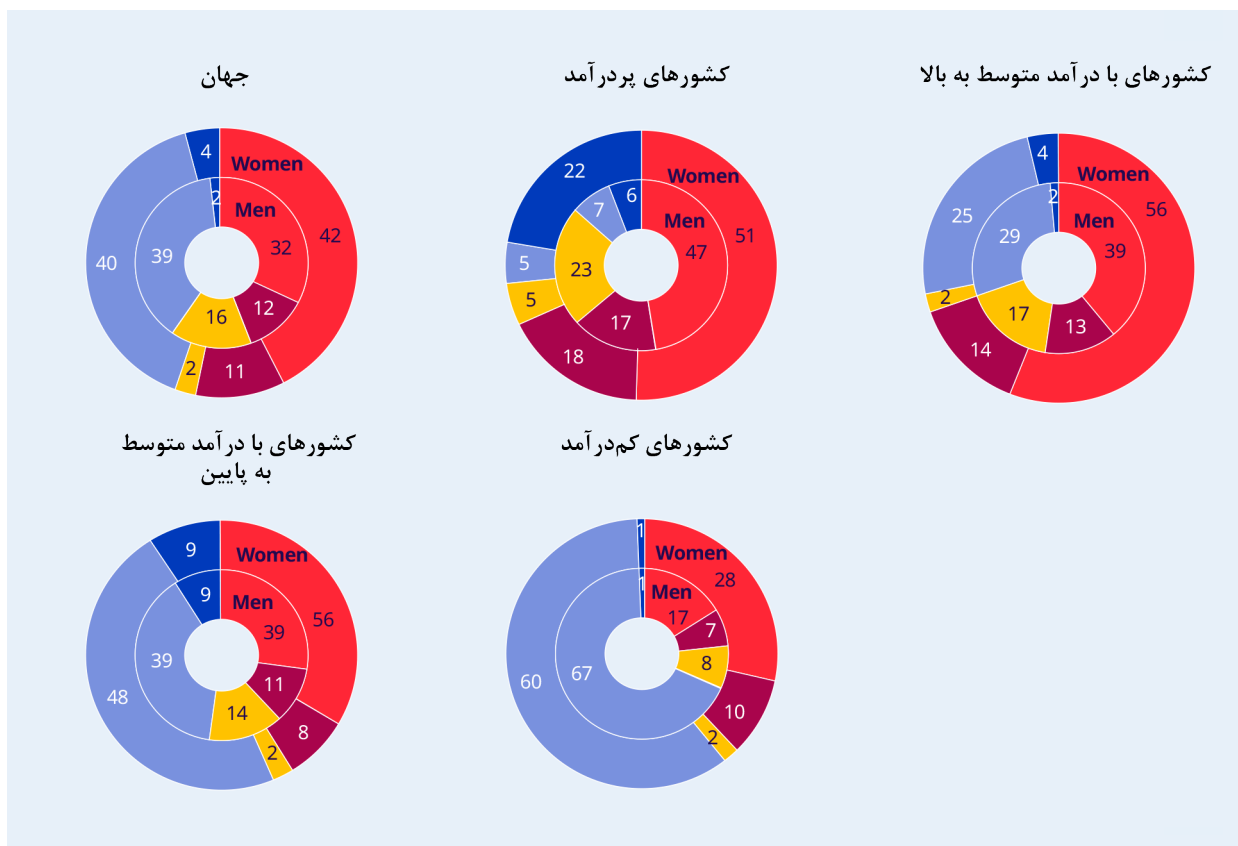

کارگران غیر رسمی و صاحبان کسب‌وکار
 غیر رسمی / خوداشتغال
 غیر رسمی / ۲-۹ نفر
 غیر رسمی / ۱۰+ نفر
 اشتغال رسمی
 رسمی / کمتر از ۵۰ نفر
 رسمی / ۵۰+ نفر

توجه: بر اساس تحلیل داده‌های نظرسنجی ملی از خانوار در ۱۲۹ کشور که نشان‌دهنده ۹۰ درصد اشتغال جهانی است. گروه بخش‌ها بر اساس تأثیر بحران بر روی بازده اقتصادی طبقه‌بندی شده‌اند و از طبقه‌بندی موجود در جدول پیروی می‌کند.

شکل الف ۲. تفاوت‌های جنسیتی در تأثیر بحران در اقتصاد غیر رسمی:
 زنان در بخش‌های پرخطر بیشتر از مردان حضور دارند.

■ پرخطر
■ خطر متوسط به بالا
■ خطر متوسط
■ خطر متوسط به پایین
■ کم خطر

توجه: بر اساس تحلیل داده‌های نظرسنجی ملی از خانوار در ۱۲۹ کشور که نشان دهنده ۹۰ درصد اشتغال جهانی است. گروه بخش‌ها بر اساس تأثیر بحران بر روی بازده اقتصادی طبقه‌بندی شده‌اند و از طبقه‌بندی موجود در جدول ۱ پیروی می‌کند.

سایر عناوین سلسله گزارش‌های سیاستی مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی در خصوص کرونا و ویروس که در سایت مؤسسه قابل دسترسی است

۳- ویروس کرونا: اقتصاد جهان در معرض خطر

۲- بحران کرونا و مداخلات غیردارویی

۱- بحران کرونا و سیاست‌های اجتماعی

۶- سازمان تأمین اجتماعی و بحران کرونا

۵- اقتصاد در عصر ویروس کرونا

۴- توقف کرونا: سرکوب یا فرونشانی؟

۹- بحرانی وخیم با اثرات خانمان سوز بر جهان کار

۸- بحران کرونا و حمایت‌های اجتماعی

۷- بدنامی (انگ) اجتماعی مرتبط با کووید-۱۹

۱۱- تأثیرات بحران کرونا بر سازمان تأمین اجتماعی

۱۰- بحران کرونا، افراد دارای معلولیت و اقدامات دولت‌ها

